

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 869/2026
15.07.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Ликсаревевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину К.бр.191/24 од 26.11.2025.године и Вишег суда у Неготину Кж1 12/26 од 17.04.2026.године, у седници већа одржаној дана 15.07.2026. године, донео је:

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Ликсаревевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину К.бр.191/24 од 26.11.2025.године и Вишег суда у Неготину Кж1 12/26 од 17.04.2026.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину К.бр.191/24 од 26.11.2025.године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у одређеном износу од 30.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде. Уколико окривљени не плати новчану казну у наведеном року, суд ће исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих хиљаду динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка, а оштећени је упућен да имовинскоправни захтев остварује у парничном поступку.

Пресудом Вишег суда у Неготину Кж1 12/26 од 17.04.2026.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Ликсаревевића и потврђена пресуда Основног суда у Неготину К.бр.191/24 од 26.11.2025.године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Бранислав Ликсаревевић, због повреде закона из члана 16. и 439 тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан и утврди да је побијаним пресудама повређен закон на штету окривљеног АА.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен и нема законом прописан садржај, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Бранислав Ликсаревић у захтеву за заштиту законитости суштински истиче да није доказано да је окривљени извршио предметно кривично дело, наводећи да су окривљени и законска заступница малолетног оштећеног ББ, мајка ВВ, постигли споразум да окривљени доспеле рате по пресуди Основног суда у Неготину П2 бр.264/23 од 20.03.2024.године, почев од 23.11.2023.године до 20.03.2024.године, исплати у ратама, чим почне да добија плату, јер се тек био запослио. У прилог својим наводима бранилац је указао и на то да је окривљени након престанка брачне заједнице са мајком детета, редовно куповао све што је било потребно за свог сина, по упуштвима своје бивше супруге ВВ, а што је чинио све до фебруара 2024.године, када му је забранила да долази у ..., где је живела са дететом.

По оцени Врховног суда, на овај начин бранилац окривљеног суштински оспорава утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, полемишући са чињеницама утврђеним у правноснажним пресудама и указујући на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова.

У осталом делу захтева бранилац окривљеног наводи да је првостепени суд неосновано одбио доказни предлог одбране за саслушање сведока ГГ, која је била присутна дана 20.03.2024.године у кући у ..., када је окривљени постигао споразум са својом бившом супругом, чиме бранилац суштински указује на повреду закона из члана 395. ЗКП. Бранилац истиче и повреду закона из члана 16. ЗКП, из разлога што суд није образложио разлоге због чега је одбио наведени доказни предлог, па је на тај начин окривљеном ускраћено право да изведе доказе у своју корист.

Како повреде закона из члана 16., 395. и 440. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је овај суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

У осталом делу захтева бранилац окривљеног је означио повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, која представља законом дозвољени разлог за подношење захтева за заштиту законитости. Међутим, у образложењу захтева бранилац не конкретизује у чему се наведена повреда закона састоји, односно не наводи због чега сматра да дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело. Одредба члана 484. ЗКП налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), по налажењу овог суда, подразумева не само формално опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји. С тога је Врховни суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Ликсаревевића у овом делу нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредби члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци овога решења.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**